

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 21/2567

ศาลแพ่ง ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลปกครองกลาง ศาลผู้รับความเห็น บริษัท ส. จำกัด โจทก์ บริษัท อ. จำกัด (มหาชน) จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 9

ย่อ / หลักกฎหมาย

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 9 วรรคหนึ่ง (4) บัญญัติให้ศาลปกครอง มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองเท่านั้น และมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 บัญญัติให้ "สัญญาทางปกครอง" หมายความว่า ความรวมถึง สัญญาที่คู่สัญญาอย่างน้อยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เป็นหน่วยงานทางปกครองหรือเป็นบุคคลซึ่งกระทำการแทนรัฐ และมีลักษณะเป็นสัญญาสัมปทาน สัญญาที่ให้จัดทำบริการสาธารณะหรือจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภคหรือแสวงประโยชน์จาก ทรัพยากรธรรมชาติ และบัญญัติให้ "หน่วยงานทางปกครอง" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ และให้ หมายความว่า ความรวมถึงหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือให้ดำเนินกิจการทาง ปกครอง เมื่อคดีนี้ บริษัท อ จำกัด (มหาชน) เป็นนิติบุคคลเอกชนที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วย บริษัทมหาชนจำกัดจึงมิใช่กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็น กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือ พระราชกฤษฎีกาหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ แต่อย่างไรก็ตามจำเลยเคยเป็นรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้น ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. 2496 และต่อมาได้แปลงสภาพเป็นนิติบุคคล เอกชนตามพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2542 โดยมาตรา 26 ของพระราชบัญญัตินี้กล่าวว่า บัญญัติให้ในกรณีที่กฎหมายจัดตั้งรัฐวิสาหกิจที่มีการเปลี่ยนทุนเป็นหุ้นของบริษัทหรือกฎหมายอื่น มีบทบัญญัติให้อำนาจรัฐวิสาหกิจดำเนินการใด ๆ ต่อบุคคล ทรัพย์สิน หรือสิทธิของบุคคล หรือมี บทบัญญัติให้การดำเนินการของรัฐวิสาหกิจนั้นได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการ ใด หรือได้รับยกเว้นการปฏิบัติตามกฎหมายในเรื่องใด หรือมีบทบัญญัติให้สิทธิพิเศษแก่รัฐวิสาหกิจ นั้นเป็นกรณีเฉพาะ หรือมีบทบัญญัติคุ้มครองกิจการ พนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ ให้ถือว่า บทบัญญัตินั้นมีผลใช้บังคับต่อไป โดยบริษัทมีฐานะอย่างเดียวกับรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายดังกล่าว ดังนั้น จำเลยจึงอาจเป็นหน่วยงานทางปกครองประเภทหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจ ทางปกครองหรือดำเนินกิจการทางปกครองตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ได้ หากจำเลยได้ใช้อำนาจทางปกครองในการดำเนิน บริการสาธารณะตามที่ได้รับมอบหมายจากรัฐ นอกเหนือจากนี้แล้ว การกระทำของจำเลยย่อม เป็นการประกอบธุรกิจเช่นเดียวกับเอกชนทั่วไป เมื่อพิจารณาสัญญาให้บริการโครงข่ายโทรทัศน ระบบดิจิตอลระหว่างโจทก์และจำเลยเป็นสัญญาที่จำเลยซึ่งเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้บริการโครงข่าย โทรทัศน์ที่ใช้คลื่นความถี่ภาคพื้นดินในระบบดิจิตอลระดับชาติ ตามใบอนุญาตเลขที่ B1 – N 2001 – 0002 - 56 ระหว่างวันที่ 17 มิถุนายน 2556 - 16 มิถุนายน 2571 จากคณะกรรมการกิจการ กระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติได้ทำความตกลงกับโจทก์ โดยให้

โจทก์ใช้โครงข่ายโทรศัพท์ของจำเลยในการเผยแพร่รายการของโจทก์ โดยโจทก์ตกลงชำระค่าตอบแทนการใช้โครงข่ายโทรศัพท์ตามข้อตกลงการใช้บริการ วัตถุประสงค์ของสัญญาจึงมีลักษณะเป็นการประกอบกิจการเชิงพาณิชย์ สัญญาให้บริการโครงข่ายโทรศัพท์ระบบดิจิตอลจึงมิใช่สัญญาที่คู่สัญญาอย่างน้อยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองหรือเป็นบุคคลที่กระทำการแทนรัฐ และมีลักษณะเป็นสัญญาสัมปทาน สัญญาที่ให้จัดทำบริการสาธารณะ หรือจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภคหรือแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติตามบทนิยาม "สัญญาทางปกครอง" ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ดังนั้นข้อพิพาทในคดีนี้จึงมิใช่คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองที่จะอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 แต่เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางแพ่งที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/21/2567>